

Αὐτ. *Πρωτοκεντάρχων*] Μιξοεὐρβάριος ἐκ δύο ἑλλήν. λέξεων καὶ τοῦ Λατιν. *Centum* (ἑλλήν. Ἑκατόν) ἦτοι: *Πρώτων ἑκατοτάρχων*, ὅπερ ἀναλογεῖ τῷ καθ' ἡμᾶς. *Α' τάξεως λοχαγοί*.

Αὐτ. στίχ. 26. *Προελευσιμαίων*] Οἱ προελευσιμαῖοι, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐν Νεαρᾷ Θ' τοῦ Πορφυρογεννήτου ἀναφερομένων, ἦσαν οἰονεὶ δικαστικοὶ κλητῆρες ἢ μνητόρες, εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων παραγγελιῶν ἀποστέλλόμενοι· οἷον: «Τοῖς δὲ προελευσιμαίοις ἐφίεμεν μετὰ τῆς ἄλλης, ἧς ἀπολαύουσιν ἐξουσίας, φροσάτων τε καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοις ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἐκταγιατικῶν, ἢ ἐκ τούτων τὰ διαρκῆ ποριζόμενοι μὴ βαρύνωσιν ἐν τοῖς ἀπλήκτοις τοὺς εὐαγεῖς οἴκους καὶ τὰ μοναστήρια» [παρὰ Ζαχ. *Lingenth. Novel. Constitut.* σελ. 268—269.—Πρὸβλ. τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑκθ. τῆς βασιλ. τάξ. σελ. 384].

Αὐτ. *Βεστιάριων*] Βλέπε περὶ τούτων κατωτέρω ἐν τῇ εἰς τὴν λέξιν *Βεστιάριον* σημειώσει.

Αὐτ. *Μαρδάτωρων*] Ἐκ τοῦ Λατιν. *Mandator* (ἑλλήν. Ἐπιτάττων, Ἐντελλόμενος, Μνητώρ). «*Μαρδάτωρ*, εἶδος ἀξιωματος» καὶ: «Πευθὴν, ὁ *μαρδάτωρ*» [Σουῖδ.]. Παρὰ Δουκαγγίῳ δὲ ἔχει πληρέστερον ἢ τούτου ἐξήγησις: «*Μαρδάτορες*, ἡμερόδρομοι, οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεις τάχιστα διακονούμενοι». Ἄρα οἱ καθ' ἡμᾶς μὲν *Μνητόρες*, τουρκοεὐρβάριος δὲ λεγόμενοι *Μουμπασσίρηδες*. Ἀρμόριον δὲ νέει τὸν δῆμόσιον, περὶ οὗ ἴδε τὰς Βασιλικὰς Διατάξεις [Βιβλ. Νῆ. Τίτλ. ιζ'].

Αὐτ. στίχ. 32. *Πλωτῶν*] Πλοίων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Αὐτ. στίχ. 33. *Ματζουκάτων*] Ἀπὸ τοῦ *Ματζούκιον*, ὅπερ ἐστὶ τὸ *Maxuca* ἢ *Mazuca* τοῦ παρχμαζόντος λατινισμοῦ, καὶ σημαίνει Ρόπκλον [Ἄτακτ. Τόμ. Α', σελ. 195]. Δουκαγγίος δὲ [ἐν λέξ. *Ματζούκια*] παρατίθεται ταύτην τὴν μαρτυρίαν: «Οἱ μὲν ἔχουσι *ματζούκια*, ἢ τζικούρια, ἢ ρικτάρια». Ὁ δὲ Κωδινός: «Φέρει δὲ [ὁ πρωταλογάτωρ] ἀντὶ δικανικίου, ἢ ἰδιωτικῶς καλοῦσι *Ματζούκια*, ἀργυρᾶν, κτλ.» [Περὶ Ὁφ. παλ. κεφ. δ'. ἀρ. 58]. Ἦσαν οὖν οὗτοι στρατιῶται κοσμοφόροι (ὡς παρὰ Κωνστ. τῷ *Μανασσῆ* [Χρον. σ. 6289]), εἰτοῦν ῥοπαλοφόροι.

Αὐτ. στίχ. 34. *Κορταράτων*] Ἀκοντοφόρων εἴτε δορατοφόρων στρατιωτῶν.

Αὐτ. στήλ. β', στίχ. 1. *Ξυλῆς*] Ἀντὶ *ξυλείας*. Οὕτω δὲ γέγραπται ἡ λέξις καὶ παρὰ τῷ Πορφυρογεννήτῳ [ἑκθ. βασ. τάξ. σελ. 384].

Αὐτ. *Κτίσεως χελανδίων*] Πολεμικῶν πλοίων εἶδος τὰ *Χελανδία*. Παρὰ τῷ Πορφυρογεννήτῳ γράφονται: *Χελανδία πάμφυλοι* καὶ *Χελανδία οὐσιακά* [ἑκθ. βασ. τάξ. σελ. 384.—Πρὸβλ. τοῦ

αὐτοῦ. Περὶ διοικ. τῆς βασιλ. κεφ. η', καὶ Κερδην. σελ. 466]. Τὸ δὲ *Κτίσεως*, τροπικῶς ἀντὶ *ναυπηγίας*· οἷον: «Πολλῶν δὲ παρεμποδιζόντων τὴν τοῦ στόλου *κτίσιν*» [Ἄν. Κομν. Ἀλεξιάδ. ΙΒ', σελ. 282]· καὶ: «*Κτίσεως* κατέργων ὀρθείσης, ἡμεῖς μόνοι τῶν ἄλλων, καίπερ μὴ κτισθέντων, ἐζημιώθημεν» [βλ. Μιχ. Ἀθηνῶν τοῦ Χωνειάτου Ἰπομνηστ. κτλ. ἐνθ. ἀνωτ.]. Οὕτω δὲ φησιν ἔτι καὶ καθ' ἡμᾶς ἡ συνήθεια: *Κτίζω πλοῖον*, ἦτοι *ναυπηγῶ*· καὶ: *Ἐπανακτισμένον*, ἐπιθετικῶς, τὸ ἀπὸ τῶν θαλαττευόντων μερῶν καὶ ἄνω ἐπσκευασμένον παλαιὸν πλοῖον.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΙΟΥ 1, 1865.

Ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθε τὴν 26 τοῦ λήξαντος εἰς Ἀθήνας, ἐπισκεφθεὶς ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν διάφορα μέρη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ὁ Πασᾶς τῶν οὐβρων ἐπαρχιῶν ἦλθε μετὰ λαμπροῦ ἐπιτελείου εἰς προσκύνησιν τῆς Α. Μ.

Πάντες καταγίνονται εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἐκλογῶν, καὶ διὰ τοῦτο γενικὴ ἡσυχία ἐπικρατεῖ. Βρύθουσι δὲ ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ οἱ ὑποψήφιοι· ὁ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀναβαίνει, ὡς λέγεται, καὶ εἰς τὸν τριακοστὸν.

Ἐν τῷ δήμῳ Κτημενίων τοῦ Καρπενησίου, τριάκοντα λησταὶ ἐπιπεσόντες τὴν 17 τοῦ λήξαντος μηνὸς κατὰ τοῦ χωρίου Μολόχα, ἐβασάνισαν τοὺς κατοίκους, ἐσφρχῆσαν τὸν Πάρεδρον καὶ δύο ἄλλους, καὶ ἀνάψαντες πυρκαϊάν ἀπετέφρωσαν τὸ χωρίον. Ταῦτα λέγων ὁ Φάρος τῆς Ὀθρυος προστίθησιν ὅτι ἐγένοντο ἕνεκα τῶν ἐκλογῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΑΛΑΜΟΣ. Δύο Καλάμους ἔχει ἡ Ἑλλάς, τὴν μίαν πόλιν καὶ τὴν ἄλλην νῆσον· ὑπάρχει δὲ καὶ ἐν Ἀττικῇ χωρίον Κάλαμος.

Ἡ πόλις, ἢ πολίχνη Κάλαμος, συναικισθεῖσα νεωστὶ ὑπὸ Μεγιστέων, κεῖται ἐπὶ τῆς Λυκίας μεταξὺ Πατάρων καὶ Ἀντιφέλλου, ἔχουσα λιμένα, ἢ ὄρμον εὐρύχωρον καὶ ἀσφαλῆ. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ 100 μόλις οἰκογενειῶν χριστιανικῶν, ναυτίλων, ἐμπόρων καὶ γεωπόνων.

Ἡ δὲ νῆσος Κάλαμος τῆς Ἀκαρνανίας κεῖται μεταξὺ Ἰθάκης καὶ Λευκάδος, καὶ κλείει τὸν καλὸν καὶ ἀσφαλῆ ὄρμον τῆς πρὸ τοῦ Ἀστακοῦ παραλίας ὅπου ὑπάρχει, ἀπέχον ὀλίγον, τὸ χωρίον Βάρνακος. Αὐτοῦ κατέφυγον πολλαὶ οἰκογένειαι τῶν Αἰτωλῶν